

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11181/2558

พนักงานอัยการจังหวัดระยอง โจทก์ นายโหนดหรือโฮหรือโนหรือนก เมินหรือเมิมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 63, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 52, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 มาตรา 64, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 391, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏว่าจำเลยเป็นคนนำหรือพาคนต่างด้าวจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวจากนอกราชอาณาจักรให้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืน พ.ร.บ.นี้ จำเลยเพียงแต่ไปชักชวน ว. บ. และ พ. ที่ราชอาณาจักรกัมพูชาให้เข้ามาขอทาน แล้วจำเลยนำรถตู้มารับบุคคลทั้งสามในราชอาณาจักรไทยที่ตลาดโรงเกลือ จังหวัดสระแก้ว โดยตัวจำเลยไม่ได้เป็นคนไปพาบุคคลทั้งสามจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรหรืออุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวทั้งสามในการเดินทางจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักร และคนต่างด้าวทั้งสามก็ยังจ่ายเงินให้จำเลยที่จังหวัดระยอง จำเลยจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเดินทางจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรของ ว. บ. และ พ. จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 4, 6, 52 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 4, 63, 64 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 92, 391 และเพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 6 (2), 52 วรรคสาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 (5), 78 พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง, 64 วรรคหนึ่ง

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนกฎหมาย จำคุก 2 ปี ฐานช่วยเหลือซ่อนเร้นเพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม จำคุก 1 ปี ฐานให้เด็กไปเป็นขอทานหรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานและฐานค้ามนุษย์โดยกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี ฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษความผิดฐานค้ามนุษย์โดยกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 9 ปี เพิ่มโทษกระทง

ละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ความผิดฐานพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร จำคุก 2 ปี 8 เดือน ฐานช่วยเหลือซ่อนเร้นเพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม จำคุก 1 ปี 4 เดือน ฐานค้ามนุษย์โดยกระทำความผิดกับบุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี จำคุก 12 ปี ค่าแกลงรับข้อเท็จจริงของจำเลยในชั้นนำสืบพยานก่อนฟ้องเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้หนึ่งในสามเฉพาะความผิดฐานค้ามนุษย์ คงจำคุกความผิดฐานค้ามนุษย์ 9 ปี รวมจำคุก 12 ปี 12 เดือน ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ยกฟ้องจำเลยในความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง และจำคุกในความผิดฐานค้ามนุษย์โดยกระทำความผิดกับบุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี มีกำหนด 8 ปี เมื่อรวมโทษในความผิดฐานช่วยเหลือซ่อนเร้นเพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม จำคุก 1 ปี 4 เดือน รวมจำคุก 9 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นตามที่คู่ความไม่ได้แย้งกันในชั้นนี้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยกระทำความผิดฐานช่วยเหลือซ่อนเร้นเพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม และฐานให้เด็กไปเป็นขอทานหรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทาน ฐานค้ามนุษย์ โดยกระทำความผิดกับบุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี กับฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ รวม 2 กระทั่ง จำคุก 9 ปี 4 เดือน คดีมีปัญหาที่จะวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ประการเดียวว่า จำเลยกระทำความผิดฐานพานายวัน นายบุญจัน และนายพาดคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานนี้จะต้องปรากฏว่าจำเลยเป็นคนนำหรือพาคนต่างด้าวจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการอุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวจากนอกราชอาณาจักรให้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ แต่ตามทางนำสืบของโจทก์ได้ความว่า จำเลยเพียงแต่ไปชักชวนนายวัน ไม่มีนามสกุล นายบุญจัน ไม่มีนามสกุล และนายพาด ไม่มีนามสกุล ที่ราชอาณาจักรกัมพูชาให้เข้ามาขอทาน แล้วจำเลยนำรถตู้มารับบุคคลทั้งสามในราชอาณาจักรไทยที่ตลาดโรงเกลือ จังหวัดสระแก้ว โดยตัวจำเลยไม่ได้เป็นคนไปพาบุคคลทั้งสามจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรหรืออุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวทั้งสามในการเดินทางจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักร และคนต่างด้าวทั้งสามก็ยังจ่ายเงินให้จำเลยที่จังหวัดระยอง ฉะนั้น จำเลยจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเดินทางจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรของนายวัน นายบุญจัน และนายพาด จำเลยเพียงแต่ให้ความสะดวกนายวัน นายบุญจัน และนายพาดในการเดินทางจากตลาดโรงเกลือ จังหวัดสระแก้ว ไปที่จังหวัดระยองซึ่งอยู่ภายในราชอาณาจักร จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานนี้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานนี้นั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาโจทก์ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยกระทำความผิดฐานรู้ว่ามีนางวาดและเด็กชาย ป. เป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม นั้น ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ภาค 2 มิได้พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลชั้นต้นในความผิดฐานนี้ เพราะศาลอุทธรณ์ภาค 2 ฟังว่า จำเลยกระทำความผิดต่อนายวัน นายบุญจัน และนายพาด คนต่างด้าวแล้ววินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดฐานนี้และมีได้แก้ไขโทษด้วยการที่โจทก์ฎีกาว่า จำเลยกระทำความผิดฐานนี้โดยรู้ว่ามีนางวาดและเด็กชาย ป. เป็นคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร โดย

ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 ให้เข้าพักอาศัย ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม ซึ่งเป็นไปตามฟ้องนั้น เป็นการฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง โจทก์จึงไม่อาจฎีกาในปัญหาดังกล่าวได้ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายืน

องค์คณะ

สรศักดิ์ วาจาสิทธิศิลป์ · สุทธิโชค เทพไตรรัตน์ · สวัสดิ์ สุรพัฒนานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/11181/2558>